

روی موج کوتاه

انتقاد کرباسچی از پزشکيان:

در دولت شما با همه ادعاها و شعارها که می‌دادید، هم میهن توقیف شد
وزیر امور خارجه روسیه گفت: مسکو نگران تلاش‌های اعلام‌شده توقیف روزنامه تحت مدیریت خود و اکتش نشان داد. غلامحسین کرباسچی، در شبکه‌ایکس نوشت: «جناب پزشکيان ادر دولت رئيسی روزنامه هم میهن بعد از حدود ۱۵ سال توقیف، آزاد شد. حتی در ماجرای ۱۴۰۱ و بازداشت خیر نگارش، هم میهن یک روز هم تعطیل نشد. در دولت شما با همه ادعاها و شعارها که می‌دادید، با پهنانه واهی توسط وزارت ارشاد تان توقیف شد. غیر از زبان‌های سیاسی حداقل صد نفر بیکار شدند.»

■ ■ ■
لاوروف:

نگران تلاش‌های خارجی برای بی‌ثبات کردن اوضاع در ایران هستیم
وزیر امور خارجه روسیه گفت: مسکو نگران تلاش‌های اعلام‌شده قدرت‌های خارجی برای بی‌ثبات کردن اوضاع در ایران است. به گزارش ایسنا، سرگئی لاوروف، این سخنان را در کنفرانس مطبوعاتی در مورد نتایج دیپلماسی روسیه در سال ۲۰۲۵ بیان کرد.
مار بازاخرووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه پیشتر گفت که تقریباً ۴۰۰ خبرنگار برای شرکت در کنفرانس مطبوعاتی که در مرکز کنفرانس مطبوعاتی وزارت امور خارجه روسیه برگزار می‌شود، مجوز گرفته‌اند. آن‌ها می‌توانند حضوری یا آنلاین در این کنفرانس شرکت کنند.

■ ■ ■

دو دانشجوی دانشگاه تهران در وقایع اخیر جان باختند
رئیس دانشگاه تهران گفت: در وقایع تلخ اخیر دانشگاه تهران دو تن از دانشجویان خود، یکی از دانشکده زبان‌ها و دیگری از دانشکده الهیات را البته در خارج از دانشگاه از دست داده‌است که در گذشت آنها را تسلیت می‌گوییم.
محمدحسین امید، در روز پنجشنبه جلسه شورای عمومی دانشگاه با اشاره به فضای عمومی کشور، با تشریح تصمیمات اتخاذشده در حوزه آموزش افراد، با توجه به شرایط موجود، دانشگاه ناچار به برگزاری مجازی امتحانات مقطع کارشناسی شد. هر چند این شیوه به‌طور طبیعی بر کیفیت آموزشی اثر می‌گذارد، اما در نگاه فعلی چاره‌ای جز این وجود نداشت.
امتحانات مقاطع تحصیلات تکمیلی به‌صورت حضوری بر گزار خواهد شد و لازم‌است دانشکده‌ها تمهیدات لازم را از هم‌اکنون در نظر بگیرند.

■ ■ ■

نماینده تهران: خوشحال هستیم که اینترنت محدود شده است
نماینده تهران در مجلس گفت: ما خوشحال هستیم که اینترنت محدود شده‌است، اما باید برای ماهواره هم کاری کرد، زیرا ماهواره‌ها در تمامی کشورها اینترنتی شده‌اما سیستم دریافت تصویر ماهواره در کشور ما همچنان به‌صورت سنتی است و این قانون عملاً قابلیت اجرا ندارد. به گزارش دیده‌بان ایران، پیمان فلسفی در جلسه علنی سه‌شنبه ۳۰دی‌ماه مجلس طی تذکر شفاهی افزود: متولیان مربوطه در این زمینه پاسخگو باشند و به وظایف قانونی خود عمل کنند، چرا که دشمن از این طریق به کشور مان ضربه می‌زند. باید قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافتی از ماهواره اجرا شود، چرا که دشمن دارد از این طریق به ما ضربه می‌زند.

■ ■ ■

نخست‌وزیر عراق: با ایران و آمریکا برای ایجاد زمینه گفت‌وگو در تماس هستیم
نخست‌وزیر عراق تأکید کرد که بغداد با ایران و آمریکا در تماس است تا زمینه‌ای برای گفت‌وگو بین دو کشور ایجاد کند. به گزارش انتخاب، «محمدشایع السودانی» گفت: اصل انحصار سلاح در دست دولت از اجتماع ملی برخوردار است و اکنون بحث‌ها بر زمان و سازو کار آن متمرکز شده‌است. طبق گزارش العربیه، السودانی گفت: سوریه در بی‌ثباتی به سر می‌برد و ما نگران حضور فراینده داعش هستیم. عراق ثبات سوریه را اولویت ملی و منطقه‌ای بسیار بااهمیتی می‌داند.

■ ■ ■

رایحه خوش قاطعیت و عدالت با فتنه‌گران از قوه قضاییه به منام می‌رسد
نماینده تهران در مجلس گفت: رایحه خوش قاطعیت، صلابت و عدالت با فتنه‌گران داعشی از قوه قضاییه به منام می‌رسد. به گزارش خبرآنلاین، حمیدرسایی در نشست علنی دیروز (سه‌شنبه ۳۰دی‌ماه) در تذکر شفاهی، با انتقاد از تلاش برخی برای رفع فیلتر بلغرم‌های خارجی خاطر نشان کرد: بعضی‌ها دار زند تلاش می‌کنند اینستاگرام و تلگرام دوباره باز شود. این‌ها نمی‌دانند این شبکه‌ها را از جنگی دشمن بوده و این خون‌ها توسط همین شبکه‌ها ریخته شده‌است.

■ ■ ■

واشنگتن: گفت‌وگوی وزرای خارجه آمریکا و عربستان درباره ایران
وزارت امور خارجه آمریکا در بیانیه‌ای از گفت‌وگوی وزیر امور خارجه این کشور با وزیر امور خارجه عربستان سعودی در راه‌انمنیت و ثبات منطقه و مسائل پیرامون ایران خبر داد. به گزارش آنا‌تولی، طبق این بیانیه، «طرفین توافق کردند که درباره تحولات جاری در منطقه از نزدیک در تماس باشند.»

■ ■ ■

انتقاد تند امیرحسین ثابتی از تأخیر در قطع اینترنت
نماینده حداقلی تهران با انتقاد از تأخیر در قطع اینترنت در پنجشنبه ۱۸ دی‌ماه گفت: چند ساعت تأخیر در مسودسازی موجب ضررهای میدانی می‌شود و از سوی دیگر شاهد بودیم پیام‌رسان‌های داخلی به مدت ۲ هفته بسته می‌ماند. امیرحسین ثابتی در نشست علنی دیروز سه‌شنبه، مجلس شورای اسلامی در تذکر شفاهی گفت: از وزیر اطلاعات درخواست دارم در خصوص این موضوع توضیح دهند.

■ ■ ■

کمیسون امنیت ملی: تعرض به رهبر انقلاب، اعلام جنگ با دنیای اسلام است
کمیسون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی با صدور بیانیه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور آمریکا تأکید کرد که هر گونه تعرض به مقام معظم رهبری به معنای اعلام جنگ با تمام‌انسان اسلام بوده و باید منتظر صدور حکم جهاد از سوی علمای اسلام و پاسخ سربازان اسلام در تمام نقاط جهان باشد. در این بیانیه آمده‌است: رئیس‌جمهور دولت تروریست آمریکا پس از تحمل شکست‌های گوناگون از ملت ایران از جمله شکست در جنگ ۱۲ روزه و شکست در فعالیتهای تروریستی داعش گونه، اخیراً به تهدید رهبر معظم انقلاب پرداخته‌است.

صندلی خالی تهران در داووس؛ نماد چالش‌های دیپلماتیک ایران در پی اعتراضات اخیر است

اگر این روند ادامه یابد...

طعمورت کیلانی

لغو دعوت سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران در اجلاس داووس خبری کوتاه بود اما معناهای بلندی با خود داشت؛ بر گزار کنندگان مجمع جهانی اقتصاد اعلام کردند وزیر امور خارجه ایران در نشست داووس حضور نخواهد داشت. جمله‌ای که در نگاه اول شبیه یک اطلاعیه اداری به نظر می‌رسید، اما در یطن خود، تصویری فشرده از وضعیت امروز روابط ایران و اروپا را بازتاب می‌داد؛ روابطی که سال‌هاست در مسیر فرسایش، سوءظن و انباشت بحران حرکت می‌کند. از جنگ اوکراین تا جنگ دوازده روزه، از اعتراضات سال ۱۴۰۱ تا ناآرامی‌های خشونت‌بار اخیر در ایران، واکنش‌های مختلف مقامات اروپا در پی داشته‌است تا روابط دو طرف را به سمت سردی و رخوت پیش ببرد. اما سوال اساسی اینجاست که این واکنش‌ها چه تأثیری بر نقش ایران در اروپا و صحنه جهانی خواهد داشت؟

آخرین اقدام اروپایی در ایزر از خصومت علیه

لغو دعوت ایران در داووس، تنها یک حلقه از زنجیره‌ای طولانی‌تر است. پیش از آن، بحث‌هایی درباره عدم نهایی شدن دعوت ایران به کنفرانس امنیتی مونیخ مطرح شد؛ کنفرانسی که اگر چه محل امضای توافق نامه نیست، اما یکی از مهم‌ترین میدان‌های گفت‌وگوی غیر رسمی امنیتی در جهان به شمار می‌رود. این تصمیم اروپایی‌ها تنها به عدم حضور دیپلمات ارشد تهران ختم نمی‌شود و ذهنیت منفی از ایران را در نگاه اروپاییان تشدید می‌کند

در همین روزهای اخیر، اورسولا فون درلاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا، از «استفاده بیش از حد از زور» در ایران انتقاد کرد و خبر داد که اتحادیه اروپا خود را برای اعمال تحریم‌های جدید آماده می‌کند. مافرد دویر، رئیس فراکسیون محافظه‌کاران پارلمان اروپا، حتی یک گام جلوتر رفت و پیشنهاد داد سخنان سخنان‌های اروپایی در ایران به «پناهگاه معترضان تحت تعقیب» تبدیل شوند؛ اظهارنظری که در تهران، به‌عنوان مصداق آشکار مداخله در امور داخلی تلقی شد. در اخبار آمده که سفیر انگلستان نیز تهران را ترک کرده‌است که در نگاه تحلیلگران یک اقدام نمادین تلقی می‌شود.

مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

ایران، لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در نشست مجمع جهانی اقتصاد است و باید در نظر داشته باشیم که داووس، صرفاً یک اجلاس اقتصادی نیست. برای بسیاری از کشورها، ویتربنی است به جهت دیده‌شدن، گفت‌وگو، چانه‌زنی و روایت‌سازی. حذف یا غیبت ایران از چنین صحنه‌ای، خواه به تعبیر مقامات «فنی» باشد یا به روایت منتقدان «سیاسی» نشان‌های است از تداوم فاصله‌گیری ایران از ساختارهای گفت‌وگوی غرب‌محور؛ فاصله‌ای که در ماه‌ها و سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اعتراضات داخلی، به شکل محسوس عمیق‌تر شده‌است.

غربی در موضوع حقوق بشر دانست. اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت خارجه نیز در نشست خبری اخیر خود تأکید کرد ادعای دلسوزی اروپا برای مردم ایران، با تداوم تحریم‌هایی که مستقیماً زندگی و درمان مردم را هدف گرفته، هم خوانی ندارد.

از نگاه تهران، اروپا نه یک بازیگر مستقل، بلکه بخشی از پازل فشار آمریکاست؛ پازلی که با لابی فعال اسرائیل تکمیل می‌شود. لغو حضور وزیر امور خارجه ایران در داووس نیز از همین زاویه تحلیل شد. سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران در واکنش به تصمیم اروپایی‌ها برای عدم حضورش در مجمع جهانی اقتصاد، آن را نتیجه «دروغ‌ها و فشارهای سیاسی اسرائیل و حامیان» دانست؛ روایتی که تلاش داشت توپ را به زمین تل آویو بیندازد، اما باید بپذیریم سطح تنش دیپلماتیک در روابط ایران و اروپا بدون نقش آفرینی اسرائیل نیز در حال رشد روزافزون است. از طرفی تظاهراتی اعتراضی نیز در شهرهای کشورهای اروپایی مرتبط با حوادث اخیر، در حال برگزاری است که مقامات اروپایی را ناگزیر کرده نسبت به وقایع ایران موضعگیری داشته باشند و دست به اقدامات سلبی و حذف ایران در مجامع بین‌المللی بزنند. تحلیلگران بر این باورند که دیاسپورای ایرانی (ایرانیان مقیم کشورهای خارجی) تأثیر بسزایی در سیاست‌های خارجی ایران دارند و براساس همین تحلیل باید پرسید چرا دستگاه دیپلماسی ایران توجهی به نقش جامعه ایرانی ساکن اروپا ندارد؟!

لغو داووس: نماد یک روند، نه یک استثنا
با این حال، لغو دعوت یا عدم حضور ایران در داووس، تنها یک حلقه از زنجیره‌ای طولانی است. پیش از آن، بحث‌هایی در رسانه عدم نهایی شدن دعوت ایران به کنفرانس امنیتی مونیخ مطرح شد. کنفرانسی که اگر چه محل امضای توافق نامه نیست، اما یکی از مهم‌ترین میدان‌های گفت‌وگوی غیر رسمی امنیتی در جهان به شمار می‌رود. این تصمیم اروپایی‌ها تنها به عدم حضور دیپلمات ارشد کشور مان ختم نمی‌شود و ذهنیت منفی از ایران را در نگاه اروپاییان تشدید می‌کند. پیشتر نیز رئیس کمیسیون اروپا اعلام کرد: «در همکاری نزدیک با کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا به زودی تحریم‌های بیشتری علیه ایران وضع خواهیم کرد.» هر چند العنونی، سخنگوی ارشد کمیسیون اروپا در کنفرانسی خبری گفت: «تغییر رژیم بخشی از سیاست اتحادیه اروپا نیست.» اما رویه تامل‌شودا، رئیس پارلمان اروپا «روند نمایندگان جمهوری اسلامی ایران به امکان بازمان اروپا» را ممنوع اعلام کرد.

شاید این اقدامات عملیاتی نباشد، اما نشانگر سطح تنش‌هایمان تهران و پارلمان اروپا است که می‌توانند در سیاست‌گذاری‌های اتحادیه اروپا تأثیر گذار باشد. همچنین غیبت ایران در این نشست‌های بین‌المللی که پیامد رویکرد فعلی اروپا نسبت به ایران است، به گفته بسیاری از تحلیلگران، به معنای واگذاری میدان روایت به رقبای منتقدان تلقی می‌شود. در سال‌هایی که نمایندگان رسمی ایران در مونیخ حضور نداشتند، چهره‌های اپوزیسیون و فعالان خارج از کشور فرصت یافتند روایت خود از ایران را در این تریبون‌ها ارائه دهند. این خلأ دیپلماتیک، بارها به زبان تهران عمل کرده و به تصریح مقامات، تصویر یک‌سویه‌ای از تحولات داخلی ایران را تثبیت کرده‌است.

ریشه‌های تیرگی: از برجام تا مواکراین
اما این وضعیت از کجا آغاز شد؟ برای پاسخ، باید به سال ۱۳۸۸ به عقب بازگشت. خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸، نقطه عطف مهمی در روابط ایران و اروپا

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران در واکنش به تصمیم اروپایی‌ها برای عدم حضورش در مجمع جهانی اقتصاد، آن را نتیجه «دروغ‌ها و فشارهای سیاسی اسرائیل و حامیان» دانست؛ روایتی که تلاش داشت توپ را به زمین تل آویو بیندازد، اما باید بپذیریم سطح تنش دیپلماتیک در روابط ایران و اروپا بدون نقش آفرینی اسرائیل نیز در حال رشد روزافزون است

بود. اگر چه اروپایی‌ها در آن مقطع تلاش کردند با ابتکارهایی مانند اینکستکس، توافق را زنده نگه دارند، اما در عمل نتوانستند در برابر فشارهای واشنگتن کاری از پیش ببرند. ایران نیز در واکنش، به تدریج تعهدات هسته‌ای خود را کاهش داد؛ اقدامی که شکاف اعتماد را عمیق‌تر کرد. سپس جنگ اوکراین آغاز شد و معادلات اروپا به کلی تغییر کرد. اروپا که با بحران انرژی و امنیت روبه‌رو بود، بیش از پیش به آمریکا نزدیک شد و حساسیتش نسبت به هر گونه همکاری ایران با روسیه افزایش یافت. در همین دوره، اعتراضات داخلی در ایران در سال ۱۴۰۱، فضای افکار عمومی اروپا را علیه تهران بسیج کرد. ایرانیان مقیم اروپا که پیش‌تر در بزنگاه‌ها نقش لابی غیررسمی برای ایران ایفا می‌کردند، به مخالفان فعال تبدیل شدند و فشار سیاسی بر نهادهای اروپایی را افزایش دادند.

با وجود همه این تنش‌ها، پرسش کلیدی این است: چرا روابط ایران و اروپا همچنان اهمیت دارد؟ پاسخ، فراتر از سیاست روز است. اروپا همچنان یکی از قطب‌های اصلی اقتصاد جهانی، فناوری، سرمایه‌گذاری و انرژی است. برای کشوری مانند ایران، که به دنبال توسعه، جذب سرمایه و تنوع بخشی به روابط خارجی است، قطع یا تضعیف این مسیر، هزینه‌های بلندمدت دارد. تجربه کشورهای منطقه نشان می‌دهد که توسعه بدون پیوند منافع با بازیگران بزرگ جهانی، دشوار است. اروپا با وجود منافع بازرگان، همچنان ظرفیت ایجاد زیر ساخت، انتقال فناوری و ایفای نقش متوازن‌کننده در برابر آمریکا را دارد؛ نقشی که البته بدون تعامل مستقیم ایران و آمریکا، به شدت محدود می‌شود.

زنگ خط تغییر جایگاه ایران در نظم جهانی
ادامه روند کنونی، بیش از هر چیز، بر چهره جهانی ایران تأثیر می‌گذارد. غیبت از نشست‌های مهم، تشدید تحریم‌ها، محدودیت‌های پروازی و انزوای دیپلماتیک، به تدریج ایران را از یک بازیگر «مستلهدار اما قابل گفت‌وگو» به یک بازیگر «حاشیه‌ای و پرهزینه» تبدیل می‌کند. در جهانی که دیپلماسی شبکه‌ای و غیررسمی اهمیت فزاینده‌ای یافته، غیبت، گاهی پرهزینه‌تر از حضور پرچالش است. لغو حضور وزیر امور خارجه در داووس، شاید در ظاهر یک خبر کوتاه دیپلماتیک باشد، اما لابه‌های زیرین، زنگ خطری است درباره جایگاه ایران در نظم در حال تغییر جهانی. هشداری که یادآور می‌شود سیاست خارجی، نه فقط میدان اعلام مواضع، بلکه عرصه مدیریت تصویر، روایت و منافع است. در نهایت، مسئله اصلی شایده داووس باشد و نه مونیخ؛ بلکه این پرسش بنیادین است که ایران می‌خواهد در جهان امروز چگونه دیده شود و با چه ابزارهایی از منافع خود دفاع کند؟ پاسخی که اگر به‌موقع داده نشود، صندلی‌های خالی بیشتری را در آینده رقم خواهد زد.

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■